

la Cour: Jeg synes, at det er i en meget sildig Time, at dette Lovforslag er kommet herop. Der er ikke Tid til den grundige Overvejelse, Sagen fortjener. Vi har alle stor Sympati for Færingerne, vil alle bidrage til at gøre deres Livsforhold der oppe saa gode som muligt, men naar der skal bevilges saa store Beløb, kræves der sikkert lidt mere Tid, end der nu er Udsigt til at faa. Jeg er nu slet ikke saa sikker som de to ærede sidste Talere paa, at Overslaget passer, at de paatænkte Anlæg virkelig kan udføres for det Beløb, der her er nævnt. Jeg er jo ikke Tekniker, hvad de to ærede Medlemmer er, saa de skulde jo have noget mere Indsigt deri end jeg, men naar jeg gennemlæser Betænkningen, forekommer det mig dog, at der kan være baade et og andet at anke over. Man kan saaledes spørge: Er selve Stedet prøvet saa nøje af vedkommende, at han turde paatage sig en Garanti for at kunne udføre Arbejdet for det Beløb, han har beregnet dertil?

Naar jeg har taget Ordet, er det egentlig ikke for at kritisere den tekniske Side af Sagen. I et Udyvalg kan jo ogsaa andre Forhold end de tekniske komme under Forhandling, og jeg maa sige, at jeg kan slutte mig til den Tanke, det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremsatte, hvorefter Staten ikke skulde bindes til en større Sum end den, vi vedtager skal anvendes paa Færøerne. Jeg kan forstaa, at Lagtinget, det stedkendte Ting, naar det faar denne store Bevilling som en Gave henede fra, maa være den Faktor, der nærmest er kaldet til at sørge for, at de forskellige Havnebygninger fremmes og udvikles saaledes, som de stedlige Forhold kræver. Jeg vil derfor understrege det, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) udtalte. Det var efter min Mening, den bedste Løsning af Sagen, at vi ligefrem tilbød Lagtinget denne Sum til derfor at tilvejebringe Havne paa de forskellige Pladser paa Færøerne, selvfølgelig mod, at der fra deres Side blev ydet en Femtedel.

Rambusch: Jeg vil gerne ganske kort, men meget indtrængende fraraade den Tanke, det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) fremsatte. Det vilde være udmærket nok saaledes at tilbyde Færøerne Summen og overlade Resten til dem, saafremt de kunde staa inde for, at de eventuelt kunde bære de mulige økonomiske eller tekniske Kalamiteter, der kunde indtræde. Men hvis det ikke slog

til, og en Fiasko, som man vel ikke venter, men som dog er tænkelig, indtraf, vilde Staten da være moralsk forpligtet til at føre det hele igennem? Jeg gaar ud fra, at man absolut ikke kan lade denne Sag forfalde eller gaa i Staa, naar den en Gang er taget op. I dette Tilfælde, mener jeg rigtignok, maa den, der kan bære Risikoen, bære den, og det er Staten.

la Cour: Det ærede Medlem er alt-saa egentlig klar paa, at det Overslag, der er fremkommet, ikke er tilstrækkeligt, naar de Havne, der er Tale om i Lovforslaget, skal anlægges. Det kan naturligvis være saaledes, men naar Lagtinget har Sagen i sin Haand, maa det ogsaa kunne bestemme, at en af de nævnte Pladser ikke kan faa nogen Havn, fordi Pengene ikke strækker til. Jeg kan ikke indse, at Staten nu skal paatage sig en Udgift paa f. Eks. godt 1,300,000 Kr. for saa efter nogle Aars Forløb eller maaske før, for at holde disse Havne oppe, igen at paatage sig en stor Udgift, saa at det hele muligvis løber op til Millioner. Lad Lagtinget ordne Sagen, lad det selv anstille Undersøgelserne. Det er dog meget ofte Tilfældet, at man overlader Udførelsen af den Slags Anlæg til Kommunerne selv. Her paatager vi os ligefrem at være Formynder for Færingerne og siger: Saadan og saadan skal det være, de Penge bevilger vi, og I skal yde en Femtedel. Men saa har vi ogsaa Ansvar for, at det, vi leverer, duer, og duer det ikke, maa vi selvfølgelig blive ved at skyde Penge til, indtil det bliver tilstrækkelig godt.

Rambusch: Det ærede Medlem drog af mine Ord akkurat den modsatte Slutning af den, jeg selv havde draget. Jeg betonedede udtrykkelig, at efter alt, hvad man kunde se, var Overslagene lagte saa ædrueligt og omhyggeligt og Priserne satte saa højt, at der var al den Sandsynlighed, man paa dette Stadium kan have, for, at de fuldt ud slaar til. Men at kaste saadan en Sum i Grams op til disse Øer, som hverken raader over de fornødne Teknikere, hvad Staten gør, eller over de Pengemidler, der kræves til at begynde med, vilde vistnok være en daarlig Økonomi.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg takker samtlige de ærede Talere for den varme Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Den er jo ikke kommet mig overraskende. Ved Behand-